

Grămezi de gunoi peste adevăruri pierdute

14 aprilie 2004

Gili Cârstea

Ori de câte ori reluăm istoria sacră, nu putem să nu ne uimim de orbirea monumentală a fiecărei generații a poporului ales în a recunoaște adevărul prezent. Biblia redă cu destule detalii câteva confruntări majore dintre adevărul prezent și poporul sfânt. De câte ori Dumnezeu a chemat acest popor la o înțelegere superioară a planurilor și căilor Sale, tot de atâtea ori s-a iscat o bătălie înverșunată de a opri răspândirea luminii. Pe termen scurt, câțiva oameni serioși au fost batjocoriți și izolați. Dar pe termen lung, adevăruri esențiale pentru marea controversă au fost îngropate sub mormane de gunoi. Atunci când un adevăr este refuzat, locul lui este ocupat de o eroare. Generațiile următoare, în loc să se bucure de adevărurile deja descoperite, au fost obligate să ceară, să disece, să lămurească erori sau adevăruri extrem de deformate.

La doi ani după Minneapolis 1888, sora White se adresează elitei bisericii cu o muștrare extrem de serioasă:

“Mi-am prezentat mărturia la întâlnirea pastorilor, și Domnul mi-a dat o măsură bogată din Duhul Său. Am insistat pe lângă frații din poziții de răspundere să nu izgonească pe Duhul lui Dumnezeu din inimile lor prin încăpățânarea de a respinge mărturiile pe care le trimite Dumnezeu pentru muștrare și avertizare. Am văzut că ei Îl dezonorau pe Dumnezeu în multe feluri. Inimile lor nu erau eliberate de prejudecăți. Le-am spus: ‘Nu acceptați cuvintele nici unui om, ci mergeți voi înșivă la Scriptură. Nu întoarceți spatele soliilor pe care le trimite Dumnezeu, așa cum ați făcut la Minneapolis. Analizați cu rugăciune fiecare punct, cu inimile deschise. Primiți fiecare rază de lumină trimisă. Ceea ce a fost prezentat în fața voastră merită o atenție serioasă. Adevăruri care au fost îngropate sub grămezi de gunoi trebuie scoase la lumină și așezate la locul lor” (RH 27 ianuarie 1890).

“Așa cum ați făcut la Minneapolis” și așa cum au făcut părinții noștri mereu, strigând cu disperare că ei stau tare la vechile hotare ori de câte ori Dumnezeu revărsa raze prețioase de lumină. La doi ani după Minneapolis, Dumnezeu spune poporului Său că există adevăruri esențiale îngropate sub grămezi de gunoi. Astăzi, în 2004, poporul ales nici cu gândul nu este dispus să înlăture acele mormane de gunoi. El abia reușește să mențină cât de cât fundamentele adventiste, deja formulate înainte de 1888, care sunt atacate cu o violență nemaivăzută chiar de savanți din poporul nostru. De aici a rezultat o situație și mai

complicată. Apărând credințele fundamentale de atacuri interne, se formează o clasă de apologeți incapabili să privească adevărul în dezvoltare. Iar ori de câte ori asupra adevărului se face stop-cadru, produsul final este un idol. Mulțimea aceasta de idoli obturează adevăruri fără de care marea controversă nu se poate încheia.

Aceasta a fost tehnica strălucită pe care Satana a experimentat-o pe acest popor în ultimul secol. În timp ce dreapta radicală se hărțuiește la sânge cu stânga modernistă, adevăruri esențiale zac ascunse sub mormane de teze de doctorat și munți de volume. Iar poporul acesta, adus la exasperare, nu mai poate să deosebească lumina de întuneric și neprihănirea de fărădelege.

Acestea sunt consecințele disprețuirii soliei care ne putea lansa direct în marea strigare a îngerului al treilea.